

VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. birželio 23 d.

Vilnius

Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Astos Adamonytės-Šipkauskienės, Tomo Blinstrubio ir Beatos Martišienės (kolegijos pirmininkė ir pranešėja),

rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo Sauliaus Dambrausko skundą atsakovei valstybinei įmonei „Regitra“ dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teismas, išnagrinėjęs administracinę bylą,

n u s t a t ė :

Pareiškėjas Saulius Dambrauskas kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas: 1) panaikinti valstybės įmonės „Regitra“ (*toliau – ir VĮ „Regitra“*) 2020 m. rugsėjo 29 d. sprendimą Nr. 298529 „Dėl motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo“ (*toliau – ir Sprendimas Nr. 1*); 2) panaikinti VĮ „Regitra“ 2020 m. lapkričio 25 d. sprendimą Nr. (1.18)-S-12938 „Dėl motorinės transporto priemonės registracijos mokesčio apskaičiavimo“ (*toliau – ir Sprendimas Nr. 2*).

Skunde nurodo, kad 2020 m. rugsėjo 29 d. įsigijo automobilį „Toyota Verso“ (*toliau – ir Automobilis*): pirmosios registracijos data 2017 m. gegužės 17 d., degalų tipas – benzinai, variklio darbinis tūris 1598 cm³, didžiausia naudingoji galia – 97 kW. Automobilis yra taupus, jo CO₂ emisijos duomenys – 127 g/km. Pažymi, kad registruojant Automobilį, Sprendimu Nr. 1 buvo apskaičiuotas 90 Eur registracijos mokestis, nurodant, kad Automobilio CO₂ emisijos duomenys yra 185,07 g/km. Nurodo, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio įstatymo (*toliau – ir Įstatymas*) 1 priede nustatyta mokesčio dydžių pagal motorinės transporto priemonės naudojamų degalų rūšį paskaičiavimo lentelę, esant CO₂ emisijai intervale nuo 151 iki 160 g/km, registracijos mokestis yra 45 Eur. Sprendimas Nr. 1 buvo priimtas nesilaikant Įstatymo reikalavimų ir nustatytų prioritetų, t. y. nesivadovaujant lygiaverčių transporto priemonių, kurios yra priskirtos tam pačiam Europos Sąjungoje

patvirtintam tipui, variantui ir versijai, duomenimis apie jų CO₂ emisijos kiekius ir neatlikus jokios analogiškų transporto priemonių paieškos bei duomenų analizės.

Teigia, kad Sprendimą Nr. 1 buvo apskundęs VĮ „Regitra“ generaliniam direktoriui. Kartu prie skundo pridėjo duomenis apie pavyzdinį automobilį, kurio variklio darbinis tūris, nors ir didesnis, tačiau patenka į mažesnio mokesstinio vertinimo kategoriją negu pareiškėjo Automobilis. Tačiau VĮ „Regitra“ generalinis direktorius Sprendimu Nr. 2 atmetė pareiškėjo skundą, motyvuodamas, tuo kad pateikto pavyzdinio automobilio numeris, variantas ir versija skiriasi nuo pareiškėjo Automobilio, tačiau nepateikė jokių motyvų dėl CO₂ emisijos kiekio skirtumų, neatliko savo turimų duomenų analizės ir nenurodė analogiškų automobilių emisijos duomenų. Nagrinėjamu atveju, atsakovė Sprendime Nr. 1 taikė programinį paskaičiavimo būdą nurodant, kad mokesčiai apskaičiuotas vadovaujantis Įstatymo 6 straipsnio 3 dalimi. Pareiškėjo nuomone, CO₂ emisija nustatyta nesivadovaujant objektyviais kriterijais, kurie būtų susiję su konkrečia automobilio marke.

2021 m. gegužės 4 d. pareiškėjas į bylą pateikė papildomus rašytinius paaiškinimus ir įrodymus. Pareiškėjas kreipėsi į TOYOTA automobilių atstovą Lietuvoje UAB „Tokvila“ ir užsakė oficialų gamintojo transporto priemonės atitikties sertifikatą (*toliau – ir Sertifikatas*). Sertifikato 49 punkte yra nustatyti CO₂ emisijos kiekiai iš kurių matyti, kad miesto sąlygomis (*angl. urban conditions*) Automobilio CO₂ emisija yra 194 g/km, užmiesčio sąlygomis (*angl. extra urban conditions*) – 130 g/km, o bendra (*angl. combined*) – 154 g/km.

2021 m. gegužės 12 d. pareiškėjas pateikė prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidas ir prašymą kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti, ar Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punkto bei Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punkto teisės normomis nustatytas teisinis reguliavimas tiek, kiek jose CO₂ emisijos nustatymo tvarka parengta nesivadovaujant objektyviais kriterijais, kurie būtų reikšmingi automobilio CO₂ emisijos kiekiui bei kuriose turi reikšmę tokie Europos Sąjungoje patvirtinti automobilių tipo, varianto ir versijos duomenys, kurie nedaro reikšmingo poveikio automobilio CO₂ emisijai, tačiau daro įtaką nustatomam CO₂ emisijos mokesčio dydžiui, atitinka Konstituciją. Pareiškėjo nuomone, reikia ištirti, ar nustatytas teisinis reguliavimas (Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punktas), kad kelių transporto priemonių registre neregistruotos motorinės transporto priemonės išmetamas CO₂ kiekis nustatomas pagal Kelių transporto priemonių registre registruotos lygiavertės motorinės transporto priemonės, priskirtos tam pačiam Europos Sąjungoje patvirtintam tipui, variantui ir versijai, išmetamą CO₂ kiekį, tiek kiek Europos Sąjungoje patvirtintas tipas, variantas ir versija neturi įtakos CO₂ emisijos kiekiui, neprieštaruja Lietuvos Respublikos Konstitucijos preambulėje nustatytam teisinės valstybės ir teisingumo principams.

Atsakovė VĮ „Regitra“ pateiktame atsiliepime su pareiškėjo skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, kad apskaičiuojant motorinių transporto priemonių registracijos mokesčių vadovaujasi Motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo, surinkimo ir grąžinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2020 m. gegužės 12 d. įsakymu Nr. 1V452 „Dėl motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo, surinkimo ir grąžinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (*toliau – ir Aprašas*) ir Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų registravimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2001 m. gegužės 5 d. įsakymu Nr. 260 „Dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų registravimo taisyklių patvirtinimo“ (*toliau – ir Taisyklės*), nuostatomis. Taigi įvertinus pareiškėjo Automobilį, Registracijos mokesčiai buvo apskaičiuotas remiantis Įstatymo 2 priedo 1.1 papunktyje numatyta formule.

Teigia, kad pareiškėjas pateikė kito automobilio pavyzdį dėl galimai lygiaverčių duomenų apskaičiuojant registracijos mokesčių. Pareiškėjui buvo nurodyti skirtumai, lyginant abu automobilius. Esant šioms aplinkybėms, šiuo konkrečiu atveju Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punktas pareiškėjo Automobilio registracijos mokesčio apskaičiavimui negalėjo būti taikomas.

2021 m. gegužės 25 d. atsakovė nurodė, kad dėl kreipimosi į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą palieka spręsti teismo nuožiūra.

Teismas

konstatuoja:

Byloje kilo ginčas dėl VĮ „Regitra“ 2020 m. rugsėjo 29 d. sprendimo Nr. 298529 „Dėl motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo“ ir 2020 m. lapkričio 25 d. sprendimo Nr. (1.18)-S-12938 „Dėl motorinės transporto priemonės registracijos mokesčio apskaičiavimo“, teisėtumo ir pagrįstumo.

Byloje esančiais duomenimis nustatyta, kad 2020 m. rugsėjo 29 d. Sprendimu Nr. 1 registruojant Automobilio registravimo duomenis VĮ „Regitra“ pareiškėjui pritaikė 90 Eur registracijos mokesčių. Byloje esantys duomenys patvirtina, kad pareiškėjas 2020 m. rugsėjo 29 d. sumokėjo 90 Eur mokesčių.

2020 m. spalio 29 d. pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu Nr. 1 pateikė skundą VĮ „Regitra“ generaliniam direktoriui.

2020 m. lapkričio 29 d. VĮ „Regitra“ generalinis direktorius Sprendimu Nr. 2 pareiškėjui nurodė, jog jam registracijos mokesčiai pritaikyti pagrįstai. Pateiktos kitos transporto priemonės duomenų negalima taikyti, nes jie nesutampa su Automobilio duomenimis (skiriasi ES tipo patvirtinimo numeris, variantas, versija).

Pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (*toliau – ir ABTĮ*) 5 straipsnio 1 dalį kiekvienas suinteresuotas subjektas turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama jo teisė arba įstatymų saugomas interesas. Šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta, kad teismas imasi nagrinėti administracinę bylą pagal asmens arba jo atstovo, kuris kreipiasi, kad būtų apginta jo teisė arba įstatymų saugomas interesas, skundą ar prašymą. Skundą (prašymą) dėl viešojo administravimo subjekto priimto administracinio akto ar veiksmo (neveikimo) turi teisę paduoti asmenys, taip pat kiti viešojo administravimo subjektai, įskaitant valstybės ir savivaldybių viešojo administravimo tarnautojus, pareigūnus ir įstaigų vadovus, kai jie mano, kad jų teisės ar įstatymų saugomi interesai yra pažeisti (ABTĮ 23 straipsnio 1 dalis). Pažymėtina, kad teismine tvarka gali būti ginčijama ne bet kokia valstybinio administravimo subjekto veikla, o tik tokia, kuri atitinka ABTĮ 17 straipsnio 1 dalies 1 punkto ir 23 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

Atsakovės, kaip registro tvarkytojos, veikla registruojant transporto priemones yra viešasis administravimas. Todėl sprendžiant šį ginčą teismas vertins, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas Įstatymas ar kitas teisės aktas, ar administravimo subjektas neviršijo kompetencijos.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas, Motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio įstatymas (redakcija, galiojusi nuo 2020 m. liepos 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d.), Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų registravimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2001 m. gegužės 25 d. įsakymu „Dėl Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų registravimo taisyklių patvirtinimo“ Nr. 260 (redakcija, galiojusi nuo 2020 m. liepos 1 d. iki 2020 m. spalio 31 d.) (*toliau – ir Taisyklės*) bei Motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo, surinkimo ir grąžinimo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos vidaus

reikalų ministro 2020 m. gegužės 12 d. įsakymu „Dėl motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo, surinkimo ir grąžinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ Nr. 1V452 (redakcija, galiojanti nuo 2020 m. liepos 1 d.) (*toliau – ir Aprašas*).

Pagal Įstatymo 6 straipsnio 1 dalį mokesčio dydžiai, apskaičiuoti pagal mokesčio mokėtojo Kelių transporto priemonių registre registruojamos motorinės transporto priemonės išmetamą CO₂ kiekį ir degalų rūšį, nustatyti šio įstatymo 1 priede. Apskaičiuojant mokesťį, mokestis dauginamas iš mokestinių metų vartotojų kainų indeksavimo koeficiento.

Kadangi pareiškėjo Automobilis anksčiau nebuvo registruotas Lietuvos Respublikoje, jam yra taikoma Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytas teisinis reguliavimas. Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos taisyklės, kaip yra apskaičiuojamas neregistruotų Lietuvos Respublikoje automobilių išmetamas CO₂ kiekis, t. y. pagal motorinės transporto priemonės kilmės ir (ar) patvirtinimo dokumentuose pateiktą informaciją (Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 punktas); pagal Kelių transporto priemonių registre registruotas lygiavertės motorinės transporto priemonės, priskirtos tam pačiam Europos Sąjungoje patvirtintam tipui, variantui ir versijai, išmetamą CO₂ kiekį (Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punktas); pagal formules, patvirtintas šio įstatymo 2 priede, vadovaujantis kilmės ir (ar) patvirtinimo dokumentuose pateikta naujausia informacija (Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punktas); pagal formules, patvirtintas šio įstatymo 2 priede, vadovaujantis Kelių transporto priemonių registre registruotas lygiavertės transporto priemonės, priskirtos tam pačiam Europos Sąjungoje patvirtintam tipui, variantui ir versijai, duomenimis (Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 4 punktas).

Pareiškėjo teigimu, apskaičiuojant Automobilio registracijos mokesťį turėjo būti taikomas Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punktas, o ne Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punktas, kaip pritaikė atsakovė. Pareiškėjo nuomone, registracijos mokestis buvo apskaičiuotas nesivadovaujant lygiaverčių transporto priemonių, kurios yra priskirtos tam pačiam Europos Sąjungoje patvirtintam tipui, variantui ir versijai, duomenimis apie jų CO₂ emisijos kiekius.

Teismas nesutinka su tokia pareiškėjo pozicija, kadangi, kaip teisingai nustatė VĮ „Regitra“, būtent šiuo atveju, negalėjo būti taikomas Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punktas. Apskaičiuojant motorinės transporto priemonės registracijos mokesťį Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punktas gali būti taikomas tik tokiu atveju, jei pateikta pavyzdinė motorinė transporto priemonė yra priskirta tam pačiam Europos Sąjungoje patvirtintam tipui, variantui ir versijai, pagal išmetamą CO₂ kiekį. Nagrinėjamu atveju iš rašytinių bylos duomenų nustatyta, kad pareiškėjo Automobilio Europos Sąjungos tipo patvirtinimo numeris – e11*2001/116*0350*11, tipas – AR2, variantas – ZGR20(WF), versija – ZGR20L-GWFEPW(4M), o pareiškėjo pateikto pavyzdinio automobilio Europos Sąjungos tipo patvirtinimo numeris – e11*2001/116*0350*09, tipas – AR2, variantas – ZGR21 (WC), versija – ZGR21L-GWXEPW(1K). Taigi darytina išvada, kad tik pavyzdinio automobilio ir pareiškėjo Automobilio tipas (AR2) yra toks pats, tačiau kiti likę duomenys yra skirtingi, todėl minėtus automobilius būtų klaidinga laikyti lygiaverčiais. Be to, teismas nesutinka su pareiškėjo argumentais, jog atsakovė neatliko savo turimų duomenų analizės ir nenurodė analogiškų automobilių emisijos duomenų. VĮ „Regitra“ pareiškėjui atsakant į 2020 m. lapkričio 30 d. paklausimą nurodė, kad Registre nebuvo registruotos nei vienos lygiavertės transporto priemonės, kuri būtų priskirta tam pačiam Europos Sąjungos tipui, variantui ir versijai. Taigi teismas neturi pagrindo abejoti šiais atsakovės argumentais.

Tačiau teismas atkreipia dėmesį, kad nagrinėjamoje byloje susiklostė situacija, kai pareiškėjas, kreipdamasis į VĮ „Regitra“ dėl Automobilio registravimo, nepateikė duomenų apie Automobilį pagal Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 1 punktą (kilmės dokumentų). Tačiau nagrinėjant bylą teisme pareiškėjas kreipėsi į TOYOTA automobilių atstovą Lietuvoje UAB „Tokvila“ ir užsakė oficialų gamintojo transporto priemonės atitikties sertifikatą (*toliau – ir Sertifikatas*). Sertifikato 49 punkte yra nustatyti CO₂ emisijos kiekiai iš kurių matyti, kad miesto sąlygomis

(angl. *urban conditions*) Automobilio CO₂ emisija yra 194 g/km, užmiesčio sąlygomis (angl. *extra urban conditions*) – 130 g/km, o bendra (angl. *combined*) – 154 g/km. Taigi pareiškėjas bylos nagrinėjimo teisme metu pateikė papildomus duomenis, kurie įrodo, kad Automobilio CO₂ emisijos kiekis yra 154 g/km. Pagal Įstatymo 1 priede įtvirtintą mokesčio dydžių pagal motorinės transporto priemonės naudojamų degalų rūšį paskaičiavimo lentelę esant CO₂ emisijai intervale nuo 151 iki 160 g/km, registracijos mokestis yra 45 Eur. Byloje yra duomenų, kad pareiškėjas sumokėjo 90 Eur.

Taigi teismas konstatuoja, kad pareiškėjas įrodė, kad Automobilio CO₂ emisijos kiekis yra 154 g/km, todėl jo registracijos mokestis apskaičiuotas netinkamai. Tai yra pagrindas panaikinti skundžiamus Sprendimą Nr. 1 ir Sprendimą Nr. 2. Teismas tokią išvadą daro, nes pagal Įstatymo 3 straipsnį mokesčio objektas – M₁ klasei ar N₁ klasei priskirtos motorinės transporto priemonės, kuriai valdytojas atlieka registraciją, duomenų šaltiniuose nurodytas išmetamas CO₂ dydis, išskyrus istorinės motorinės transporto priemonės, kuriai valdytojas atlieka registraciją, išmetamą CO₂ dydį. Taigi nustačius realų ir tikrąjį Automobilio išmetamą CO₂ dydį pagal jį ir turi būti skaičiuojami mokėtini mokesčiai.

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 80 straipsnio 2 dalis nustato, kad administracinis teismas negali peržengti pareikšto skundo (prašymo, pareiškimo) reikalavimo ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis interesas arba kai neperžengus skundo (prašymo, pareiškimo) reikalavimo ribų būtų reikšmingai pažeistos valstybės, savivaldybės ir asmenų teisės bei įstatymų saugomi interesai. Administracinis teismas nėra saistomas pareikšto reikalavimo formuluotės.

Nagrinėjamu atveju iš pareiškėjo skundo suprastina, kad jis siekia atgauti per didelį sumokėtą mokestį už Automobilio registraciją, tačiau kaip skundo reikalavimus suformulavo prašymus panaikinti skundžiamus Sprendimą Nr. 1 ir Sprendimą Nr. 2. Teismas, vadovaudamasis ABTĮ 80 straipsnio 2 dalimi, nusprendžia įpareigoti atsakovę VĮ „Regitra“ iš naujo apskaičiuoti pareiškėjui mokėtiną Automobilio registracijos sumą. Pažymėtina, kad administracinis teismas negali perimti viešojo administravimo institucijos funkcijų ir, savarankiškai atlikęs administracinę procedūrą, priimti sprendimą, priskirtiną viešojo administravimo institucijos kompetencijai pagal teismo sprendimo priėmimo metu esamą situaciją, nes tai galėtų pažeisti konstitucinį valdžių padalijimo principą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. kovo 1 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-756-1606/2012), todėl dėl mokėtino mokesčio paveda spręsti kompetentingam subjektui – VĮ „Regitra“.

Teismas pabrėžia, kad dėl susiklosčiusios situacijos nėra jokios VĮ „Regitra“ kaltės. VĮ „Regitra“ registruoja automobilius pagal tuos duomenis, kokius jai pateikia asmenys, siekiantys įregistruoti transporto priemones. Pareiškėjas nagrinėjamu atveju, kreipdamasis į VĮ „Regitra“, nepateikė Automobilio kilmės dokumentų, todėl VĮ „Regitra“ pagrįstai apskaičiavo mokestį pagal Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punktą. Vėliau pareiškėjui į teismą pateikus kilmės dokumentus (už kurių gavimą, kaip nurodo pareiškėjas, jis sumokėjo 181,50 Eur), teismas panaikino Sprendimą Nr. 1 ir Sprendimą Nr. 2 (nes mokestis turi būti mokamas už realų dokumentuose nurodytą to Automobilio išmetamą CO₂ dydį), įpareigojo atsakovą iš naujo apskaičiuoti pareiškėjui Automobilio registracijos mokestį pagal visus naujausius duomenis. Taigi Sertifikatą pateikti atsakovei buvo būtent pareiškėjo pareiga, tačiau pareiškėjas to nepadarė, todėl atsakovė pareiškėjo Automobiliui registracijos mokestį apskaičiavo remdamasi Įstatymo 6 straipsnio 3 punktu.

Pareiškėjas prašo priteisti bylinėjimosi išlaidas: 181,50 Eur už Sertifikato gavimą ir sumokėtą žyminį mokestį (22,50 Eur).

Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (*toliau – ir ABTĮ*) 40 straipsnio 1 dalis nustato, kad proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš

kitos proceso šalies savo išlaidų atlyginimą. ABTĮ 40 straipsnio 4 dalis nustato, kad teismas gali nesilaikyti šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytų bylinėjimosi išlaidų paskirstymo taisyklių, atsižvelgdamas į tai, ar proceso šalių procesinis elgesys buvo tinkamas (taip pat ir mediacijos atveju), ir įvertinęs ginčo kilimo ir kitas priežastis, dėl kurių susidarė bylinėjimosi išlaidos. Proceso šalies procesinis elgesys laikomas tinkamu, jeigu ji sąžiningai naudojosi procesinėmis teisėmis ir sąžiningai atliko procesines pareigas.

Nagrinėjamu atveju, nors sprendimas priimamas pareiškėjo naudai, tačiau teismas, vadovaudamasis ABTĮ 40 straipsnio 4 dalimi, netenkina pareiškėjo prašymo priteisti bylinėjimosi išlaidas. Pažymėtina, kad pareiškėjas Sertifikatą pateikė tik teismui, o VĮ „Regitra“ jo nebuvo pateikęs, todėl bylinėjimosi išlaidos (mokestis už Sertifikato išdavimą ir žyminis mokestis) susidarė tik dėl pareiškėjo veiksmų, o ne dėl atsakovės.

Pareiškėjas prašo teismo kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 2 punkto bei Įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 3 punkto atitikimo Konstitucijai. Teismas pažymi, kad Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad teismas negali taikyti įstatymo, kuris prieštarauja Konstitucijai; 2 dalyje – jog, jeigu yra pagrindas manyti, kad įstatymas ar kitas teisės aktas, kuris turėtų būti taikomas konkrečioje byloje, prieštarauja Konstitucijai, teismas sustabdo bylos nagrinėjimą ir, atsižvelgdamas į Konstitucinio Teismo kompetenciją, kreipiasi į jį su prašymu spręsti, ar tas įstatymas ar kitas teisės aktas atitinka Konstituciją. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas dėl bylos proceso dalyvių prašymų kreiptis į Konstitucinį Teismą yra išaiškinęs, kad tokie prašymai individualią bylą nagrinėjančiam teismui yra tik vada vertinti, ar yra pagrindo manyti, jog konkrečioje byloje taikytinas teisės aktas (jo dalis) gali prieštarauti Konstitucijai. Pagrindas konkrečią bylą nagrinėjančiam teismui kreiptis į Konstitucinį Teismą su atitinkamu paklausimu gali būti tik paties bylą nagrinėjančio teismo pagrįstas manymas (pagrįstos abejonės) dėl byloje taikytino teisės akto atitikties Konstitucijai. Kreipimasis į Konstitucinį Teismą jo kompetencijai priskirtais klausimais priklauso bylą nagrinėjančio teismo diskrecijai, kurią lemia tai, ar bylą nagrinėjančiam teismui kyla teisiškai pagrįstų abejonų dėl sprendžiant bylą taikytino norminio teisės akto (jo dalies) atitikties Konstitucijai (žr., pvz., 2012 m. lapkričio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A492-1645/2012; kt.). Teismas, įvertinęs nagrinėjamos administracinės bylos aplinkybes (tarp šalių kilo ginčas, kokio dydžio mokestį reikia mokėti už registruojamą Automobilį) ir šioje byloje taikytinų teisės aktų turinį (aiškus, neprieštaringas), nagrinėjamos bylos baigtį (bylai teisingai išspręsti kreiptis į Lietuvos respublikos Konstitucinį Teismą poreikio nėra, byla išspręsta taikant aiškias įstatymo nuostatas), konstatuoja, kad nėra jokio pagrindo kreiptis į Konstitucinį Teismą, nes nekyla jokių abejonų dėl šioje administracinėje byloje ginčo teisinius santykius reglamentuojančių teisės aktų atitikimo Konstitucijai.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 40 straipsnio 4 dalimi, 80 straipsnio 2 dalimi, 84 straipsniu, 86–87 straipsniais, 88 straipsnio 4 punktu, 132 straipsnio 1 dalimi ir 133 straipsniu,

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo Sauliaus Dambrausko skundą patenkinti.

Panaikinti valstybės įmonės „Regitra“ 2020 m. rugsėjo 29 d. sprendimą Nr. 298529 „Dėl motorinių transporto priemonių registracijos mokesčio apskaičiavimo“

Panaikinti valstybės įmonės „Regitra“ 2020 m. lapkričio 25 d. sprendimą Nr. (1.18)-S-12938 „Dėl motorinės transporto priemonės registracijos mokesčio apskaičiavimo“.

Įpareigoti valstybės įmonę „Regitra“ iš naujo spręsti pareiškėjo automobilio „Toyota Verso“ (pirmosios registracijos data 2017 m. gegužės 17 d., degalų tipas – benzinas, variklio darbinis tūris 1598 cm³, didžiausia naudingoji galia – 97 kW) registracijos mokesčio klausimą.

Netenkinti pareiškėjo prašymo priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Sprendimas per trisdešimt kalendorinių dienų nuo jo paskelbimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui, skundą paduodant per Vilniaus apygardos administracinę teisumą.

Teisėjai
Šipkauskienė

Asta Adamonytė-

Tomas Blinstrubis

Beata Martišienė